

Základní škola Jana Wericha

163 00 Praha – Řepy, Španielova 19/1111, tel. 235 314 162, IČ 48133884

Příloha č. 1

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Obsah:

- I. Úvod**
 - 1.1 Úvodní vymezení
 - 1.2 Obecná ustanovení
- II. Pravidla pro hodnocení žáků 1. a 2. stupně**
 - 2.1 Pojetí a předmět hodnocení a klasifikace
 - 2.2 Slovní hodnocení, pravidla pro převod slovního hodnocení do klasifikace
 - 2.2.1 Kritéria pro převod slovního hodnocení chování do klasifikace
 - 2.2.2 Kritéria pro převod slovního hodnocení prospěchu do klasifikace
 - 2.3 Zásady klasifikace
 - 2.4 Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci
 - 2.5 Postup při klasifikaci žáka
 - 2.6 Stupnice pro klasifikaci
 - 2.7 Pravidla pro hodnocení chování
 - 2.7.1 Klasifikace chování
 - 2.7.2 Výchovná opatření
 - 2.7.2.1 Pochvaly a jiná ocenění
 - 2.7.2.2 Kázeňská opatření
- III. Pravidla pro hodnocení žáků 1. stupně v naukových a výchovných předmětech**
 - 3.1 Klasifikace v naukových předmětech
 - 3.2 Klasifikace ve výchovných předmětech
- IV. Pravidla pro hodnocení žáků 2. stupně v naukových a výchovných předmětech**
 - 4.1 Klasifikace v naukových předmětech
 - 4.2 Klasifikace ve výchovných předmětech
- V. Komisionální a opravné zkoušky**
- VI. Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami**

VII. Klasifikační pokyny pro žáky studující v zahraničí

VIII. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků (autoevaluace)

IX. Závěrečná ustanovení, účinnost

I. ČÁST PRVNÍ

Úvod

1.1. Úvodní vymezení

Základní vzdělávání vede k tomu, aby si žáci osvojili potřebné strategie učení a na jejich základě byli motivováni k celoživotnímu učení, aby se učili tvořivě myslet a řešit přiměřené problémy, účinně komunikovat a spolupracovat, chránit své fyzické i duševní zdraví, vytvořené hodnoty a životní prostředí, být ohleduplní a tolerantní k jiným lidem, k odlišným kulturním a duchovním hodnotám, poznávat své schopnosti a reálné možnosti a uplatňovat se spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o své další životní dráze a svém profesním uplatnění (Školský zákon § 44).

1.2. Obecná ustanovení

V souladu s ustanoveními zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (Školský zákon) a na základě vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky vydává ředitelka ZŠ Jana Wericha tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou přílohou Školního řádu ZŠ Jana Wericha.

II. ČÁST DRUHÁ

Pravidla pro hodnocení žáků 1. a 2. stupně

2.1. Pojetí a předmět hodnocení a klasifikace

- 1) Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
- 2) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací, jež je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí.
- 3) Na základě rozhodnutí ředitelky školy, na žádost zákonných zástupců žáka, nebo na základě doporučení PPP může být hodnocení vyjádřeno slovně nebo kombinací obou způsobů.
- 4) Škola převede klasifikaci do slovního hodnocení nebo slovní hodnocení do klasifikace v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání škola podle požadavků střední školy převede slovní hodnocení do klasifikace.
- 5) Klasifikace není cílem výchovně vzdělávacího procesu.
- 6) Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a souhrnná.
- 7) Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka.

- 8) Souhrnná klasifikace žáka se uskutečňuje na konci 1. a 2. pololetí. Z důvodu zachování kontinuity se hodnocení prospěchu a chování získané po uzavření klasifikace za 1. pololetí započítává do 2. pololetí.
- 9) Předmětem klasifikace jsou výsledky, kterých žák dosáhl ve vyučovacích předmětech v souladu s očekávanými výstupy, schopnost používat osvojených vědomostí, dovedností a návyků v konkrétních situacích a chování žáka podle požadavků vnitřního řádu školy.
- 10) Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.
- 11) Celkový prospěch a celkové hodnocení žáka se stanovuje na konci každého pololetí.
- 12) Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci 2. pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených rámcovým vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák 1. stupně ZŠ, který již v rámci 1. stupně opakoval ročník, a žák 2. stupně ZŠ, který již v rámci 2. stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
- 13) Nelze-li žáka hodnotit na konci 1. pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za 1. pololetí bylo provedeno nejpozději do 2 měsíců po skončení 1. pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za 1. pololetí nehodnotí.
- 14) Nelze-li hodnotit žáka na konci 2. pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za 2. pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu 9. ročník.
- 15) Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci 2. pololetí neprospěl, nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni ZŠ již jednou ročník opakoval. Tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku ze závažných zdravotních důvodů.
- 16) Ředitelka školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci 2. pololetí neprospěl, nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.
- 17) **Sebehodnocení** je důležitou součástí hodnocení žáků při každodenní práci. Žák je systematicky veden k využívání a potřebě sebehodnocení tak, aby zvládl objektivně posoudit své znalosti a schopnosti, srovnávat názory, formulovat své myšlenky, přijmout názory druhých, naslouchat a vnímat, uvědomovat si klady a zápory, komunikovat se svým okolím, obhajovat svůj názor, hodnotit své výkony, kvalitu své práce a schopnost učit se, stanovit si reálné cíle a plánovat metody, jak stanovených cílů dosáhnout. Žák má prostor k tomu, aby provedl sebehodnocení dříve, než bude znát názor vyučujícího nebo spolužáka. Při sebehodnocení se žák dle svých schopností snaží popsat, co se mu daří, co mu ještě nejde a jak bude pokračovat dál. Učitelé vedou žáky k práci s chybou, kterou chápou jako přirozenou věc v procesu učení. Učitelé se o chybě s žáky baví, žáci si mohou některé práce sami opravovat.

2.2. Slovní hodnocení, pravidla pro převod slovního hodnocení do klasifikace

Při převodu slovního hodnocení do klasifikace si škola stanovila následující kritéria pro hodnocení míry zvládnutí požadavků v jednotlivých učebních předmětech daných školním vzdělávacím programem, úrovně myšlení, vyjadřování, aplikace vědomostí a přístupu ke vzdělání.

2.2.1. Kritéria pro převod slovního hodnocení chování do klasifikace:

Stupeň 1 – velmi dobré

Žák dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 – uspokojivé

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se i přes důtku třídního učitele či ředitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 – neuspokojivé

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se závažných provinění a přestupků proti školnímu řádu, které mohou vážně ohrožovat výchovu nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně hrubým způsobem narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se i přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků. Pro potřeby vyučujících jsou v následující tabulce uvedeny příklady výroků zastupující jednotlivé stupně.

2.2.2. Kritéria pro převod slovního hodnocení prospěchu do klasifikace:

Pro potřeby vyučujících jsou v tabulkách (Převod klasifikace a slovního hodnocení prospěchu a Shrnutí konečného výstupu) uvedeny příklady výroků zastupující jednotlivé stupně. Tabulky slouží jako pracovní nástroj pro vyučující.

Shrnutí konečného výstupu

Stupeň hodnocení	Shrnutí konečného výstupu
Stupeň 1 (výborný)	Celkový prospěch v daném předmětu hodnocen jako výborný.
Stupeň 2 (chvalitebný)	Celkový prospěch v daném předmětu hodnocen jako chvalitebný.
Stupeň 3 (dobrý)	Celkový prospěch v daném předmětu hodnocen jako dobrý.
Stupeň 4 (dostatečný)	Celkový prospěch v daném předmětu hodnocen jako dostatečný.
Stupeň 5 (nedostatečný)	Celkový prospěch v daném předmětu hodnocen jako nedostatečný.

Převod klasifikace a slovního hodnocení prospěchu

Stupeň hodnocení	Úroveň získaných znalostí a dovedností	Praktické uplatňování získaných znalostí a dovedností	Kvalita myšlení	Kvalita komunikace	Úroveň přístupu ke vzdělávání, úroveň snahy a pílě	Úroveň spolupráce žáka	Úroveň práce s informacemi	Osvojení dovedností samostatně se učit
Stupeň 1 (výborný)	žák učivo ovládá v celém rozsahu	nabyté znalosti a dovednosti uplatňuje samostatně, přesně a s jistotou	chápe velmi dobře souvislosti, je pohotový, bystrý, samostatný	vyjadřuje se výstižně, poměrně přesně a správně	je aktivní, projevuje výraznou pílí a snahu	dokáže zcela plnohodnotně spolupracovat jak s pedagogem, tak se spolužáky	pracuje s informacemi bez potíží a omezení	učí se samostatně bez potíží a nutné pomoci, učí se svědomitě a se zájmem
Stupeň 2 (chvalitebný)	žák učivo v podstatě ovládá	při uplatňování znalostí a dovedností vyžaduje menší pomoc, dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb	jeho myšlení je celkem samostatné, je však méně pohotový	vyjadřuje se celkem výstižně, ale méně přesně a v podstatě správně	jeho pílě není tak výrazná, ale snaží se	při spolupráci je odkázán na drobnou podporu a pomoc	při práci s informacemi vyžaduje menší pomoc zejména s jejich tříděním nebo interpretací	při učení vyžaduje menší pomoc
Stupeň 3 (dobrý)	žák učivo ovládá pouze částečně, s mezerami	vyžaduje výraznou pomoc učitele, je málo samostatný, s pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby	menší samostatnost v myšlení, v podstatě kopíruje myšlení druhých a napodobuje je	nevyjadřuje se vždy přesně, dopouští se chyb, jeho vyjadřování bývá nesouvislé	vyžaduje podněty k práci, na podněty reaguje spíše podle zájmu	vyžaduje zásadnější pomoc, bez podpory se neobejde	při práci s informacemi je pomoc nezbytná	samostatné učení mu způsobuje problémy, někdy bývá pomoc nezbytná
Stupeň 4 (dostatečný)	žák učivo ovládá s výraznými mezerami	znalosti a dovednosti i přes pomoc aplikuje se zásadními chybami, chyby nesnadno překonává	nesamostatné myšlení, pouze s nápodědou, nechápe často souvislosti	jeho vyjadřování je nesouvislé s větším počtem chyb, myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi	malý zájem o učení, přes veškeré podněty projevuje jen nevýraznou pílí a snahu	vyžaduje výraznou pomoc nebo podporu	při práci s informacemi se dopouští zásadních chyb	bez pomoci se neobejde
Stupeň 5 (nedostatečný)	žák učivo neovládá	žák znalosti ani dovednosti neaplikuje ani neovládá, praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí	žák je v myšlení nesamostatný, odpovídá nesprávně i na návodné otázky	nedokáže se samostatně vyjádřit, i na návodné otázky odpovídá nesprávně	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné	přes výraznou podporu a pomoc spolupracovat nedokáže	přes veškerou pomoc nedokáže s informacemi pracovat (vyhledávat, třídít, vyhodnocovat)	přes veškerou pomoc se nedokáže samostatně učit

2.3. Zásady klasifikace

- 1) Základem klasifikace je tzv. kladná klasifikace, tj. hodnotí se to, čeho již žák dosáhl.
- 2) Učitel přistupuje ke klasifikaci na základě ustanovení v čl. 2.1. Pojetí a předmět hodnocení a klasifikace.
- 3) Při průběžné i souhrnné klasifikaci učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.
- 4) Učitel řádně zdůvodní každou klasifikaci žákovi, popř. jeho zákonnému zástupci.
- 5) Žák má právo se ke klasifikaci vhodným způsobem vyjádřit.
- 6) Učitel umožní žákovi opravu nepříznivé průběžné klasifikace.
- 7) Při souhrnné klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
- 8) Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do 2 skupin – předměty naukové a výchovné.
- 9) Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována v Části III. a IV. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně v souladu se specifikou daného předmětu.

2.4. Získávání podklad pro hodnocení a klasifikaci

- 1) Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - a) soustavným diagnostickým pozorováním žáka
 - b) soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
 - c) ústním zkoušením
 - d) didaktickým testem
 - e) jiným druhem zkoušek (grafické, praktické)
 - f) kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami
 - g) analýzou výsledků různých činností žáka
 - h) konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky KVP, PPP a zdravotnických služeb zejména u žáka s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami
 - i) rozhovorem s žákem nebo jeho zákonnými zástupci
- 2) Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě.
- 3) Učitel je povinen si vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka.
- 4) Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok tak, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
- 5) V jednom dni mohou žáci konat jen jednu celohodinovou zkoušku.
- 6) Testy delší než 15 minut jsou koordinovány vyučujícími tak, aby jejich počet v průběhu jednoho dne odpovídal možnostem žáků.
- 7) Podklady pro hodnocení chování žáka zaznamenává vyučující daného předmětu, případně další pedagogický pracovník do třídní knihy v systému ŠOL.

2.5. Postup při klasifikaci žáka

- 1) Podle stupnice uvedené v čl. 2.6. se žáci klasifikují ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.
- 2) O klasifikačním stupni rozhoduje učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.
- 3) V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
- 4) Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce žáka objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu ani vnějšímu.
- 5) Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, kterých žák dosáhl za celé klasifikační období. Přitom se přihlíží k systematičnosti v práci žáka během klasifikačního období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.
- 6) Na konci každého čtvrtletí se projednají v pedagogické radě případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování.
- 7) Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka vhodným způsobem třídní učitel nebo učitelé jednotlivých předmětů:
 - a) na třídní schůzce nebo konzultacích
 - b) jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají
 - c) v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování neprodleně
- 8) Při klasifikaci žáka, u kterého se na základě odborného vyšetření zjistila nějaká vývojová porucha, se přihlíží k druhu a stupni vývojové poruchy.
- 9) Přestupuje-li žák z jiné školy, může TU zažádat o zprávu o chování a klasifikaci žáka. Tato zpráva je podkladem pro souhrnnou klasifikaci na konci klasifikačního období.

2.6. Stupnice pro klasifikaci

- 1) Výsledky učební činnosti žáka v jednotlivých předmětech se klasifikují pěti stupni:
 - a) 1 – výborný
 - b) 2 – chvalitebný
 - c) 3 – dobrý
 - d) 4 – dostatečný
 - e) 5 – nedostatečný
- 2) Chování žáka se klasifikuje třemi stupni:
 - a) 1 – velmi dobré
 - b) 2 – uspokojivé
 - c) 3 – neuspokojivé
- 3) Celkový prospěch žáka na konci 1. a 2. pololetí se hodnotí třemi stupni:
 - a) **prospěl s vyznamenáním** – žák není v žádném z předmětů hodnocen stupněm prospěchu horším než 2 (chvalitebný) a průměr stupňů prospěchu není horší než 1,5.
 - b) **prospěl** – žák není v žádném z povinných předmětů hodnocen stupněm prospěchu 5 (nedostatečný).
 - c) **neprospěl** – je-li žák hodnocen v některém z předmětů stupněm prospěchu 5 (nedostatečný), nebo není-li z něho hodnocen na konci 2. pololetí.
 - d) **nehodnocen** – není-li možno žáka hodnotit z některého předmětu na konci 1. pololetí.

2.7. Pravidla pro hodnocení chování

V souladu s cíli základního vzdělávání je součástí výchovně vzdělávacího procesu i vedení žáků k samostatnosti a zodpovědnosti, k projevování vnímavého, citlivého, tolerantního a ohleduplného chování k ostatním lidem a také vedení žáků k účinné komunikaci a spolupráci s lidmi.

Hodnocení chování žáka ve škole i při akcích školy je nedílnou součástí celkového hodnocení žáka. Všechny projevy porušování norem chování, agresivity (včetně verbálních forem), netolerance či xenofobie je povinen řešit okamžitě ten pracovník, který je projevu přítomen. V co nejkratší době informuje třídního učitele a v případě závažnějších přestupků ředitele školy. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s ostatními učiteli. Klasifikaci chování žáka schvaluje ředitelka školy po projednání na pedagogické radě.

Při hodnocení chování žáků, u nichž byly diagnostikovány poruchy chování, poruchy pozornosti provázené hyperaktivitou a podobně, se posuzuje, zda je přestupek důsledkem poruch nebo uvědomělým porušením základních pravidel chování.

Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.

2.7.1. Klasifikace chování

1) Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě.

2) Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování, která stanoví řád školy, během klasifikačního období. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy se vždy považují za závažné porušení školního řádu.

3) Kritéria pro jednotlivé stupně jsou následující:

Stupeň 1 – velmi dobré

Žák dodržuje pravidla chování a řádu školy aktivně. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevňování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Je přístupný k výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 – uspokojivé

Žák se dopustí závažného přestupku nebo řady menších přestupků proti pravidlům chování nebo řádu školy. Zpravidla se i přes udělení kázeňských opatření dopouští dalších přestupků, záměrně narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští dalšího rizikového chování např. šikany v jakékoli formě. Za pololetí má 3 – 10 neomluvených hodin.

Udělení Stupně 2 – uspokojivé nemusí předcházet výchovné opatření, je-li přestupek závažný a pedagogická rada došla k tomuto závěru. Důvody takového postupu musí být v zápise pedagogické rady. Rodiče o přestupku dítě a záměru pedagogické rady musí být průkazně informováni TU.

Stupeň 3 – neuspokojivé

Chování žáka ve škole je v zásadním rozporu s pravidly chování a řádem školy. Dopouští se takových závažných provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova a bezpečnost jeho nebo dalších osob. Dále se dopouští dalšího rizikového chování např. šikany v jakékoli formě. Za pololetí má více než 10 neomluvených hodin.

Udělení Stupně 3 – neuspokojivé nemusí předcházet výchovné opatření, je-li přestupek závažný a pedagogická rada došla k tomuto závěru. Důvody takového postupu musí být v zápise pedagogické rady. Rodiče o přestupku dítě a záměru pedagogické rady musí být průkazně informováni TU.

2.7.2. Výchovná opatření

Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy, třídní učitel a další pedagogický pracovník. Kázeňská opatření jsou udělována na základě posouzení závažnosti přestupku.

2.7.2.1. Pochvaly a jiná ocenění

Pedagogický pracovník může na základě vlastního rozhodnutí žákovi udělit pochvalu za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

a) Ústní pochvala je v pravomoci každého zaměstnance školy.

b) Písemná pochvala je udělena TU nebo dalším pedagogickým pracovníkem a zaznamenána do systému ŠOL.

c) Pochvala třídního učitele je udělena třídním učitelem a zaznamenána do systému ŠOL.

d) Pochvala ředitele školy

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

Ředitel školy oznámí udělení pochvaly nebo jiného ocenění a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamenává do systému ŠOL. Také se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

2.7.2.2. Kázeňská opatření

V případě, že žák poruší školní řád, může mu pedagogický pracovník na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětů ostatních pedagogických pracovníků udělit některé z následujících kázeňských opatření.

a) **Ústní napomenutí** je v pravomoci každého zaměstnance školy.

b) **Písemné napomenutí** je v pravomoci všech pedagogických pracovníků, zaznamenává se do systému ŠOL.

c) **Napomenutí třídního učitele** je uděleno třídním učitelem, zaznamenává se do systému ŠOL.

d) **Důtka třídního učitele** je udělena třídním učitelem po projednání s ředitelem školy, zaznamenává se do systému ŠOL.

e) **Důtka ředitele školy** je udělena ředitelem školy po projednání na pedagogické radě, zaznamenává se do systému ŠOL.

Pokud se žák dopustí opakovaného nebo závažného provinění, jeho chování je klasifikováno sníženou známkou.

III. ČÁST TŘETÍ

Pravidla pro hodnocení žáků 1. stupně v naukových a výchovných předmětech

3.1. Klasifikace v naukových předmětech

- 1) Za naukové předměty se považují jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.
- 2) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle této stupnice:

a) stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti pro řešení úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen studovat samostatně vhodné texty.

b) stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá učebními osnovami vymezené poznatky v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované činnosti. Samostatně a produktivně, nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje

logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický bez větších nepřesností. Žák je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

c) stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků nepodstatné mezery. Požadované činnosti nevykonává vždy přesně. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení úkolů s chybami. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, není vždy tvořivé. Ústní a písemný projev není vždy správný, přesný a výstižný, grafický projev je méně estetický. Častější nedostatky se projevují v kvalitě výsledků jeho činnosti. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

d) stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení je zpravidla málo tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má zpravidla vážné nedostatky. Výsledky jeho činností nejsou kvalitní, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit.

e) stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované činnosti má velmi podstatné nedostatky. Není schopen uplatňovat vědomosti a dovednosti ani na podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev jsou na nízké úrovni. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

- 3) Při průběžné klasifikaci může vyučující po schválení ŘŠ používat také alternativní formy hodnocení.

3.2. Klasifikace ve výchovných předmětech

- 1) Za výchovné předměty se považují: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova a další předměty tohoto charakteru.
- 2) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle této stupnice:

a) stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá svých osobních předpokladů. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě v nových úkolech. Má výrazně aktivní vztah k dané činnosti.

Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

b) stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů. Má menší nedostatky z hlediska požadovaných výstupů. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech.

c) stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní. Nevyužívá dostatečně svých schopností. Dopouští se chyb.

d) stupeň 4 (dostatečný)

Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Projevuje malou snahu a zájem o činnosti.

e) stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Neprojevuje zájem o činnosti a nevyvíjí žádné úsilí.

IV. ČÁST ČTVRTÁ

Pravidla pro hodnocení žáků 2. stupně v naukových a výchovných předmětech

4.1. Klasifikace v naukových předmětech

- 1) Za naukové předměty se považují jazykové, společenskovědní, přírodovědné předměty a matematika.
- 2) Při klasifikaci výsledků v naukových předmětech se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - a) ucelenost a trvalost osvojení požadovaných poznatků
 - b) kvalita a rozsah získaných dovedností
 - c) schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti
 - d) schopnost využívat a zobecňovat zkušenosti a poznatky získané při praktických činnostech
 - e) kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost
 - f) aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim
 - g) přesnost, výstižnost i jazyková správnost ústního a písemného projevu
 - h) kvalita výsledků činnosti
 - i) osvojení metod samostatného studia
- 3) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle této stupnice:

a) stupeň 1 (výborný)

Žák samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti. Myslí logicky správně. Ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně a přesně, chápe vztahy mezi nimi a smysluplně propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný, výstižný, účinně se zapojuje do diskuze. Je schopen samostatně studovat vhodné texty, řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí. Plně respektuje stanovená pravidla pro práci v týmu, uvědoměle a aktivně pracuje v týmu, jeho působení je velmi přínosné. Je téměř vždy schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů.

b) stupeň 2 (chvalitebný)

Žák s menšími podněty učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně, chápe vztahy mezi nimi a s menšími chybami propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků je zpravidla bez podstatných nedostatků. Zapojuje se do diskuze. Je schopen s menší pomocí studovat vhodné texty, řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí. Respektuje stanovená pravidla pro práci v týmu, v podstatě uvědoměle a aktivně pracuje pro tým, jeho působení je přínosné.

Je většinou schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních členů.

c) stupeň 3 (dobrý)

Žák se v uplatňování osvojovaných poznatků a dovedností dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů podle podnětů učitele. Má nepodstatné mezery v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí, s většími chybami propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. Částečně se zapojuje do diskuze. Je schopen studovat podle návodu učitele. Většinou respektuje stanovená pravidla pro práci v týmu, v týmu pracuje ne příliš aktivně, jeho působení je přínosné v menší míře. Je schopen sebehodnocení a hodnocení ostatních.

d) stupeň 4 (dostatečný)

U žáka se v uplatňování osvojených poznatků a dovedností vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery, chybně propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti, málo se zapojuje do diskuze. Závažné chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Stanovená pravidla pro práci v týmu respektuje jen občas, práce v týmu se pouze pasivně účastní. Jeho působení není příliš přínosné. Sebehodnocení a hodnocení ostatních členů je schopen málokdy.

e) stupeň 5 (nedostatečný)

U žáka se v uplatňování osvojených poznatků a dovedností vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit, ani s podněty učitele. Žák si požadované poznatky neosvojil, nesmyslně propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí. Neprojevuje samostatnost v myšlení. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti, nezapojuje se do diskuze. Chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Vůbec nerespektuje stanovená pravidla pro práci v týmu, nepracuje pro tým. Správného sebehodnocení a hodnocení ostatních členů není schopen.

- 4) Při průběžné klasifikaci může vyučující používat také alternativní formy hodnocení.

4.2. Klasifikace ve výchovných předmětech

- 1) Za výchovné předměty se považují: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova a další předměty tohoto charakteru.
- 2) Při průběžné klasifikaci výchovných předmětů se klasifikuje teoretická část podle čl. 4.1.. Vždy se berou v úvahu osobní schopnosti žáka a jeho nadání v daném předmětu.
- 3) Při klasifikaci ve výchovných předmětech se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - a) stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
 - b) osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
 - c) poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
 - d) kvalita projevu
 - e) vztah žáka k činnostem a zájem o ně
 - f) v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví
- 4) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle této stupnice:

a) stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí. Vždy používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení odborných učeben. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný a přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. K plnění úkolů přistupuje snaživě a soustředěně. Ochotně přijímá a rozvíjí podněty a doporučení učitele. Vždy je na hodinu řádně připraven.

b) stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný, využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí. Používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení odborných učeben. Jeho projev je esteticky působivý, originální a má jen menší nedostatky. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje méně tvořivě. K plnění úkolů přistupuje snaživě a soustředěně. Přijímá podněty a doporučení učitele. Na hodinu je řádně připraven.

c) stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně svých schopností v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají větší mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Většinou přijímá podněty a doporučení učitele. Obvykle neprojevuje snahu plnit zadané úkoly. Na hodinu je připraven.

d) stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Materiály, nástroje a vybavení odborných učeben většinou nepoužívá účinně. Úkoly řeší s častými chybami. Své minimální vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje malou snahu a zájem o činnosti. Obvykle nepřijímá podněty a rady učitele. Na hodinu nebývá připraven.

e) stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Materiály, nástroje a vybavení odborných učeben neumí použít. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o činnosti a nevyvíjí žádné úsilí. Nepřijímá podněty a doporučení učitele, neplní zadané úkoly a na hodinu není připraven.

V. ČÁST PÁTÁ

Komisionální a opravné zkoušky

- 1) Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, požádá zákonný zástupce žáka o přezkoušení krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
- 2) Komisi pro komisionální přezkoušení a opravné zkoušky jmenuje ředitelka školy. V případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad.

- 3) Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jí pověřený učitel
 - b) zkoušející učitel, který je vyučujícím daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené vzdělávacím programem pro základní vzdělávání
- 4) Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním a vyjádří se slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.
- 5) Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
- 6) O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
- 7) Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení. Žák je povinen svou nepřítomnost omluvit lékařským potvrzením.
- 8) Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
- 9) Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci 2. pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
- 10) Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
- 11) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do 9. ročníku.

VI. ČÁST ŠESTÁ

Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- 1) U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
- 2) Žákům, u kterých je diagnostikována specifická vývojová porucha učení, je nezbytné po celou dobu školní docházky věnovat speciální pozornost a péči.
- 3) Pro zjišťování úrovně vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude žák s vývojovou poruchou vystavován úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
- 4) Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

- 5) Klasifikace je provázena hodnocením, t.j. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.
- 6) Žáci, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysortografie, mohou být se souhlasem zákonných zástupců během celého jejich vzdělávání hodnoceni z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení). U žáků s diagnostikovanou dyskalkulií bude totéž platit pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Žáka lze hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s jeho zákonnými zástupci a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci. Klasifikovat lze i známkou s tím, že se specifická porucha žáka vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce o jeden stupeň, tak i o několik stupňů. Při uplatňování všech těchto možností vyučující postupují velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření a ve spolupráci se zákonnými zástupci žáka.
- 7) Ředitelka školy může povolit, aby pro žáka se specifickými poruchami učení byl vypracován pro kterýkoliv předmět příslušnými vyučujícími individuální výukový plán, který se může radikálně lišit od výuky v daném postupném ročníku, přitom však bude poskytovat žákovi v příslušných předmětech ucelené a žákem zvládnutelné základy. Individuální plány mají charakter smlouvy mezi vedením školy, vyučující(m)i a zákonnými zástupci žáka, vypracovávají se na pololetí nebo na 1 školní rok v písemné formě. Výsledky se hodnotí slovně.
- 8) Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonnými zástupci žáka a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.
- 9) V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

VII. ČÁST SEDMÁ

Klasifikační pokyny pro žáky studující v zahraničí

- 1) Žák může plnit povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona také:
 - a) ve škole mimo území České republiky
 - b) ve škole zřízené při diplomatické misi nebo konzulárním úřadu ČR
 - c) ve škole zřízené na území ČR právnickou osobou se sídlem mimo území ČR nebo fyzickou osobou, která je cizím státním občanem, a nezapsané do školského rejstříku, v níž ministr školství, mládeže a tělovýchovy povolil plnění povinné školní docházky
- 2) Pokud žák nemůže v zahraničí plnit povinnou školní docházku způsobem uvedeným v odstavci 1 a) nebo b), plní povinnou školní docházku formou individuální výuky.
- 3) Žák, který plní povinnou školní docházku tímto způsobem, je zároveň žákem naší školy.
- 4) Zákonný zástupce žáka je povinen oznámit ředitelce školy předpokládanou dobu plnění povinné školní docházky mimo území České republiky, adresu místa pobytu žáka v zahraničí a adresu školy v zahraničí.
- 5) Žáci, kteří plní povinnou školní docházku ve škole uvedené v odstavci 1 a) až c) a způsobem uvedeným v odstavci 2, konají zkoušky z vybraných předmětů ve škole uvedené v odstavci 3 nebo ve škole při diplomatické misi nebo konzulárním úřadu ČR. Zkoušku mohou konat každé pololetí, nejdéle však za období dvou školních roků. Zkouška je komisionální a řídí se vyhláškou č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání.
- 6) Ve všech ročnících koná žák přezkoušení z oboru Český jazyk a literatura stanoveného

Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání. V posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy, který se vztahuje k České republice ze vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, který je stanoven Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

- 7) Na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu, který se vztahuje k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu, který se vztahuje k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem.

VIII. ČÁST OSMÁ

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků (autoevaluace)

- 1) Kromě forem hodnocení práce žáků ze strany pedagogických pracovníků mají žáci možnost používat také formy sebehodnocení. Škola jim pro tyto formy vytváří odpovídající podmínky. Tím je zajišťována také zpětná vazba objektivitu hodnocení ze strany školy jako vzdělávací instituce.
- 2) Škola může nabídnout vedle možnosti srovnávacích objektivizovaných testů (KALIBRO, apod.), které jsou jednoznačně formami vnější srovnávací evaluace, také možnost využívání softwarových produktů, které umožní bez jakéhokoli zásahu pedagoga ověření stupně dosažených znalostí a dovedností.
- 3) Žák by měl být veden k tomu, aby byl schopen posoudit úroveň následujících kompetencí (včetně kompetencí sociálních):
 - a) schopnost přímé aplikace získaných kompetencí v praxi
 - b) schopnost orientace v daném problému s využitím získaných vědomostí, znalostí, dovedností
 - c) schopnost prosadit se v třídním kolektivu při řešení týmového úkolu
 - d) schopnost samostatné prezentace svých znalostí formou otevřených mluvních cvičení, psaných textů ve formě úvah, zamyšlení se, apod.
 - e) schopnost výběru – pochopení významu jednotlivých částí rozsáhlejších testovacích souborů, selekce nepodstatných částí a schopnost řešení dominantních částí úloh
 - f) schopnost změny své sociální role v kolektivu vrstevníků
 - g) schopnost využívání mezipředmětových vazeb
 - h) schopnost aplikovat etické principy v praxi
 - i) schopnost pochopení rovnováhy práv a povinností
 - j) pochopení své role v kolektivu

IX. ČÁST DEVÁTÁ

Závěrečná ustanovení, účinnost

Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků nabývají účinnosti dnem 1. 9. 2025.

Mgr. Václav Soukup
ředitel školy